

Č. 6196.

Domovské právo. — Administrativní řízení: Podle zákona o domovském právu z r. 1863 nemá strana právního nároku na navrácení v předešlý stav pro zmeškání rekursní lhůty.

(Nález ze dne 4. ledna 1927 č. 26.680/26).

V ě c: Obec B. (adv. Dr. Benno Wertheimer z Pelhřimova) proti ministerstvu vnitra stran navrácení v předešlý stav pro zmeškanou lhůtu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem z 23. července 1924 rozhodla osp v P., že domovský list, vydaný Václavu J., zakládá domovské právo pro Václava J., jeho manželku Antonii a jeho děti Antonína, Vladimíra a Václava J. do obce B. Odvolání z toho výměru podané stěžující si obcí zamítla zsp v Praze jako opožděné. — — — a žal. úřad nař. rozhodnutím potvrdil rozhodnutí zsp-é z jeho důvodů a zároveň odmítl žádost stěžující si obce v rekursu projevovou za navrácení v předešlý stav pro zmeškanou lhůtu, ježto prominutí účinků zmeškané lhůty k opravnému prostředku, pokud by tím byla dotčena práva osob třetích, jest dle zákona nepřipustno.

O stížnosti nss uvážil: — — —

Lhůty, jež jsou určeny pro jednotlivé prostředky opravné, jsou zpravidla lhůtami preklusivními, obmezujícími časově oprávnění strany užití opravného prostředku. Strana, jež nepoužila opravného prostředku v předepsané lhůtě, pozbývá právního nároku na použití tohoto prostředku opravného a to i tenkrát, zmešká-li lhůtu beze své viny. Z této zásady jest výjimka jen tam, kde právní řád přiznává straně nárok na navrácení v předešlý stav pro zmeškanou lhůtu. Tak jest tomu na př. v § 147 a živn. ř., v § 9 cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. a v §§ 58 a 59 hor. zákona. V zákoně domovském ze 3. prosince 1863 č. 105 ř. z., který v konkrétním případě jedině padá na váhu, není žádného podkladu pro přiznání právního nároku na navrácení v předešlý stav pro uplynutí preklusivní lhůty.

Nemá-li však stěžující si obec právního nároku na navrácení v předešlý stav, jehož se domáhala, nemůže důvodně tvrditi, že byla zkrácena v právech subjektivních výrokem žal. úřadu, tento mimořádný prostředek opravný odpírajícím, a jest zcela irrelevantní, ze kterých důvodů byla její žádost zamítnuta.

Poněvadž pak výrok o žádosti za navrácení v předešlý stav pro zmeškanou lhůtu učinil úřad, který rozhodl v poslední stolici o včasnosti opravného prostředku, pro nějž se strana domáhala navrácení v právo předešlé, nelze důvodně ani tvrditi, že se straně stala újma v jejích právech procesních. — — —

Č. 6197.

Živnostenské právo: Stavitelská zkouška vykonaná před vydáním zák. č. 155/1925 v Bratislavě — třebaš v rozsahu min. nař.